

N:o 21.

Viidentenä sunnuntaina Loppiaisesta.

Evank. Matt. 13: 24–30.

Toisen vertauksen pani hän heidän eteensä sanoen: taivaan valtakunta on ihmisen vertainen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa. Mutta ihmisten maatessa tuli hänen vihollisensa, ja kylvi ohdakkeita nisun sekaan, ja meni pois. Mutta koska oras rupesi kasvamaan, ja hedelmän kantoi, silloin näkyivät myös ohdakkeet. Mutta perheen isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: Herra, etkös hyvää siementä kylvänyt peltoos? kusta siis sille ovat ohdakkeet? Niin sanoi hän heille: vihamies sen teki. Mutta palvelijat sanoivat hänelle: tahdotkos, että me menemme ja kokoomme ne? Mutta hän sanoi: en, ett'ette ohdakkeita kootessanne myös tempaisi ynnä heidän kanssansa nisuja pois. Sallikaat kasvaa molemmat elon-aikaan asti, ja elonajalla sanon minä elomiehille: kootkaat ensin ohdakkeet, ja sitokaat heitä lyhteisiin poltettaa, mutta nisut kootkaat minun aittaani.

Tämän vertauksen on Herra itse opetuslastensa pyynnöstä selittänyt samassa luvussa sanoessaan v. 37 ja seur.: **Joka kylvää hyvän siemenen, se on ihmisen Poika; mutta pelto on maailma; vaan hyvä siemen, ne ovat valtakunnan lapset. Mutta ohdakkeet ovat pahan lapset. Vihollinen joka ne kylvi, on perkele, elonaika on maailman loppu, mutta elomiehet ovat enkelit.** Nämä seitsemän asiata sisältää nyt evankeliumi ja selittää myöskin selkeästi, mitä Kristus vertauksellaan on tarkoittanut. Mutta kuka olisi voinut ajatella saavansa tällaisen selityksen, koska hän tässä vertauksessa sanoo siemenen ihmiseksi ja pellon maailmaksi, vaikka hän kuitenkin edellisessä vertauksessa sanoo siemenen Jumalan sanaksi ja pellon ihmisiksi eli ihmissydämiksi? Ellei hän tässä itse olisi selitystä antanut, niin olisi jokainen edellisen vertauksen mukaan tässäkin luullut siemenen tarkoittavan Jumalan sanaa, joten olisi hairahduttu pois oikeasta käsityksestä. Pankaamme sen vuoksi tässä muistiin viisaiden ja oppineiden varalle, jotka ovat tehtäväkseen ottaneet Raamatun selittelemisen, ettei Raamatussa

sovi sommitella eikä arvailla, vaan meidän tulee ja täytyy olla varmoja asiasta. Samoin Joo-seppikin 1 Moos. 40: 12 j. Seur. Selitti nuo kaksi ylimmäisen juomanlaskijan ja leipojan unta, jotka olivat niin toistensa kaltaisia, aivan eri tavalla minkäänlaisia arvailemisiä noudattamatta. Vaikka ei tässä jouduttaisikaan suureen vaaraan, jos selitettäisiinkin siemen Jumalan sanaksi, niin olisi kuitenkin poikettu oikeasta käsityksestä.

Niinpä opettaa nyt tämä evankeliumi, kuinka Jumalan valtakunnan maailmassa käypi, nimittäin kristikunnan, varsinkin oppiin nähden. Ei, näet, ole odottamistakaan, että maailmassa olisi pelkästään oikeauskoisia kristityitä ja Jumalan puhdasta oppia, vaan täytyy joukossa löytyä myöskin petollisia kristittyjä ja vääräuskoisuutta, jotta oikeat kristityt tulisivat varjelluiksi, kuten P. Paavali 1 Kor. 11: 19 sanoo. Sillä tämä vertaus ei puhu niistä vääristä kristityistä, jotka ainoastaan ulkonaisessa elämässä ovat epäkristillisiä, vaan niistä, jotka oppiin ja uskoon nähden ovat sellaisia loistaen kauniilta ja vahingoittaen Kristuksen nimen varjossa. Tässä on pu-

hetta omastatunnosta eikä kädestä ja tässä tarvitaankin varsin hengellisiä palvelijoita, jotka voivat erottaa ohdakkeet nisuista. Sanalla sanoen: meidän ei tule ihmetellä eikä kauhistua, vaikka keskuudessamme syntyikin monenlaisia vääriä oppia ja uskoa. Perkelekin oleskelee aina Jumalan lasten keskuudessa Job. 1: 6.

Vielä opimme tästä, kuinka meidän tulee menetellä näiden väärauskoisten opettajain kanssa. Ei meidän tule niitä juurittaa pois eikä hävittää. Kristus sanoo tässä selvästi, että nisun ja ohdakkeen pitää saada kasvaa yhdessä. Ainoastaan Jumalan sanalla on tässä liikuttava, sillä tässä kohdassa käy niin, että joka tänäpäivänä harhassa kulkee, voi huomenna päästä oikealle tielle. Kuka tietää, milloin Jumalan sana liikuttaa hänen sydäntään? Mutta jos hän poltetaan tai muulla tavalla otetaan päiviltä pois, niin estetään hän milloinkaan oikealle tielle tulemasta; tällä tavalla riistetään häneltä pois Jumalan sana, niin että hänen täytyy mennä kadotukseen, vaikka muutoin olisi voinut tulla autuaaksi. Silloin tapahtuu Herran sanojen mukaan, että ohdakkeita kootessa myöskin nisut kitketään pois, joka on Jumalan edessä kauhistus ja ijankaikkisesti sovittamaton synti.

Huomaappas tästä, kuinka hurjan hurjia ihmisiä me olemme pitkän ajan olleet, jotka olemme tahtoneet turkkilaisia miekalla, väärauskoisia tulella ja juutalaisia kuolemalla uskoon pakottaa ja ohdakkeita hävittää pois omalla väkivoimallamme, juuri kuin muka me olisimme sellaisia ihmisiä, jotka voivat sydämiä ja henkiä hallita, ja saattaisimme tehdä heidät hurskaiksi ja kelvollisiksi, jonka ainoastaan Jumalan sana voi toimeen saada. Murhaamisella me vaan tempaamme ihmisiltä pois Jumalan sanan, niin ettei se enään saata heihin vaikuttaa, ja teemme näin itsemme yhdellä haavaa syypäiksi kaksinkertaiseen

murhaan, mikäli asia meitä koskee, kun nimitäin murhaamme ruumiin ajallisesti ja sielun ijankaikkisesti samalla kertaa. Vielä kehuskelemme sitten tehneemme sillä Jumalalle palveluksen ja tahtoneemme ansaita jotain erinomaista taivaassa. Sentähden tulisi tämän lauseen täydellä syyllä peljättää väärauskoisten vainoomista varten asettujen eri tuomioistuinten eri miehiä ja ihmistappajia, vaikka saisivatkin oikeita väärauskoisia käsiinsä. Mutta heilläpä onkin rautainen otsa. Nyt polttavat he oikeita pyhiä ja ovat itse väärauskoisia. Mitä tämä on muuta kuin nisuja pois tempomista, vaikka ollaan ohdakkeita pois tempovinaan? Voi mielettömiä ihmisiä!

Myöskin opettaa tämä evankeliumi vertauksellaan, ettei vapaa tahto mitään merkitse, koska ainoastaan Kristus kylvää hyvän siemenen, eikä perkele voi muuta kylvää kuin paha siementä. Mehän näemmekin, ettei pelto itsensä muuta kasva kuin ohdakkeita, jota elukat syövät, vaikka kohta se viheriöitseekin ja pellon täyttää, kuin olisi se sille kuuluva. Samoin ei ole väärillä kristityillä oikeitten kristittyjen joukossa mitään muuta tehtävää, kuin että he ruokkivat maailmaa ja ovat perkeleen ruokana, vaikka he viheriöitsevät ja loistavat niin kauniilta, kuin olisivat yksinään oikeita pyhiä. Ovatpa vielä kristikunnassa ikään kuin sen herroina, joille hallitus ja esimiehyys kuuluu, vaikka ei heillä siihen ole muuta perustusta, kuin että kerskaavat olevansa kristittyjä ja elävänsä kristittyjen keskuudessa Kristuksen seurakunnassa, ja vaikka he itse näkevät ja tunnustavat elävänsä ihan toisin kuin kristittyjen sopii.

Kun Herra kuvaa perkeleen kylvävän ihmisten maassa ja sitten menevän tiehensä, niin ettei kukaan näe, kuka kylvön on tehnyt, osoittaa hän tällä, kuinka perkele osaa kaunistella ja itseänsä piilotella, ettei häntä suinkaan perkeleeksi huomattaisi. Tätä saamme kokea

kristikunnassa, jonne perkele aluksi sinkauttelee vääriä opettajia. Nämä ne sitten koreasti käydä lepsuttelevat, kuin liikkuisi siinä ihan Jumala ja perkele olisi tuhannen peninkulman päässä, niin ettei kukaan huomaa heidän muuta saarnaavan kuin Jumalan sanaa, nimeä ja töitä. Näin kavalasti he verkkoja kutovat. Mutta vasta nisujen noustua oraalle huomataan ohdakkeet; se on: kun Jumalan sanaa oikein tahdotaan selittää ja uskoa opettaa, niin että hedelmiä rupeaa siitä näkymään, silloin he näyttävät karvansa ja asettuvat vastustamaan. He tahtovat peltoa valtaansa, kun pelkäävät nisun yksistään jäävän vainiolle kasvamaan ja heidän kylvönsä jäävän alakynteen.

Tätä sitten ihmettelevät palvelijat eli saarnaajat, mutta he eivät uskalla vielä tuomi-

ta, vaan tahtovat asian parhaaksi kääntää, koska nuot väärät opettajat kulkevat kristillisellä nimellä. Mutta he näkevät, että he ovat ohdakkeita ja pahoja siemeniä, uskosta luopuneita ja töihin mieltyneitä, ja tahtoivat kitkeä pois ne. Sitä he sitten valittavat Herrallensa sydämellisellä rukouksella hengessä. Herra vastaa heille, ettei heidän pidä niitä kitkemän, se on: heidän tulee olla kärsivällisiä ja kestää tällaista häväistystä sekä jättää asia Jumalan huomaan, sillä vaikka nuo estävätkin nisun kasvua, saavat he kuitenkin aikaan, että se näyttää sitä kauniimmalta rikkaruohon rinnalla, kuten Paavali 1 Kor. 11: 19 sanoo: **Teidän seassanne pitää myös eri seurat oleman, että ne jotka koetellut ovat, teidän seassanne ilmoitettaiiin.** – Riittäköön tämä tästä asiasta. Amen.